

και της ευφροσύνης να έχη ταῦτα εἰς τοὺς κόλπους της, νὰ τὰ ἐπιδεικνύη, νὰ ἐναδρύνεται και νὰ χαίρη.

Τὴν ἔθεσαν εὐθὺς κατὰ τὴν ἑναρξιν ἐπισκέφθη πρῶτος ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, προσήρχοντο δὲ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οὐχὶ ὁμοῦς και τότε, ὅσοι προσεδόκατο τὸ κοινὸν δὲν συνέρρευσεν ἀθρόον, οὐδὲ κατεκόπη ἵνα οὕτως εἴπωμεν περὶ τὴν εἴσοδον. Περὶ τῆς ἀδιαφορίας δὲ ταύτης τοῦ κοινοῦ ἐγένετο λόγος ἐν διαφόροις κύκλοις.

Ἄς εἰμεθα δίκαιοι. Ἡ τέχνη και ἡ φιλανθρωπία, διότι περὶ τούτων πρόκειται, εἶνε σήμερον τὰ εὐγενέστερα προϊόντα τῶν κοινωνιῶν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1881, εἰς διάστημα μιάς ἐξηκονταετηρίδος, τὸ ἄστρον τῶν γραμμάτων και τῶν νόμων δὲν ἦτο δυνατόν ἐντελῶς και βαθέως ν' αὐλακίσθη τὴν κοινωνικὴν τῆς Ἑλλάδος ἄρουραν, ὁ ἐμβριθὴς δὲ κοινωνιολόγος, ὁ φιλόσοφος ἀνευρίσκει ἔτι οὐχὶ εἰς μέγα βάθος, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ ὑπαρξομένον αὐτῆς ἔδαρος, ὀλίγον ἂν ἀνασκάψῃ διὰ τῆς βίβδου του, τὰ ἴχνη, ἅτινα κατέλιπον ἀποικομιμένη μακρὰ δουλεία. Τὰ ἴχνη ταῦτα, ἐνόσω ἔκει ὑπάρχουσιν, ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν βίβων τῶν φυτῶν, ὧν ἄνθος εἶνε ἡ τέχνη και ἡ φιλανθρωπία.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 14 Ἰανουαρίου 1881.

A. ΜΗΤΙΑΡΑΚΗΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν Βιέννῃ πρόκειται νὰ ἰδρῶθι προσεχῶς μνημεῖον εἰς τιμὴν τοῦ μεγάλου μελοποιῶ Ἡaydn. Ἡ δὴ τὸ δη-μοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως κατασταθεῖσα ἐπιτροπὴ, ὅπως ἐκλέξῃ τὴν καταλλιλότερον τόπον διὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ ἀνδριάντος, ὁπείδειξεν πρὸς τοῦτο τὸν κήπον Esterhazy, κειμενον ἐν τῇ συνοικίᾳ, ἐν ἡ κατόκει ὁ Ἡaydn.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶνε δόκιμος συγγραφεὺς, ἐδημοσίευσεν ἄρτι τόμον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Ποιήσεις και φύλλα ἐξαχθέντα τοῦ ἡμερολογίου μου».

Ἄλλος ἡγεμόν, ἀσχολούμενος ὠστὼς εἰς τὴν θερα-πειαν τῶν μουσῶν, ὁ τῆς Πορτογαλίας βασιλεὺς δὸν Λουῖζ, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἀνέλαβε τὸ ἔργον νὰ διαδόσῃ παρὰ τοῖς δηπλοκίους του τὰ ἔργα τοῦ Σιζιπέρου, ἐπεράτωσεν ἐσχάτως τὴν εἰς τὴν πορτογαλικὴν μετάφρασιν τοῦ «Ριχάρδου Γ'».

Τὸ ἐκ τῆς παλιῆς τῶν ἔργου τούτου προῖδν ὁ ἐστεμμένος μεταφραστὴς προῖδρσεν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. — Ἐν Γαλλίᾳ ἡ στρατιωτικὴ καίθευσις πρόκειται νὰ ἐπεκταθῆ μέχρι και τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων κατέστησεν Ἐπι-τροπὴν, εἰς ἣν ἀνήθηκε τὴν διοργάνωσιν τῶν μαθητῶν πάν-των τῶν ἐν Παρισίῳ δημοτικῶν σχολείων εἰς στρατιωτικὰ σώματα. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Γαλλίαν» ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπεφάσισε νὰ διατρέσῃ τοὺς μαθητὰς εἰς τάγματα περιλαμ-βάνοντα ἕκαστον ἀνὰ 600 καὶ διατρέφόμενα εἰς 4 λόγους.

Ὁ ὀπλισμὸς τῶν παιδῶν τούτων στρατιωτῶν θὰ σύγκει-ται ἐξ ἐνὸς τουφεκίου ὁμοιομόρφου, ἐπίτηδες δι' αὐτοὺς κα-τασκευαζομένου, καὶ ἐκ ζώνης φεροῦσης ἐξοφόλογην ὁ δὲ ἱματισμὸς αὐτῶν ἐξ ἀμπερόνου, περισσελίδος ὁμοιομόρφου και πιλίου.

Κατὰ πᾶσαν πέμπτην θὰ γίνωνται γυμνάσια λόγων, τὴν πρῶτην δὲ τετάρτην ἑκάστου μηνὸς γυμνάσια ὀλοκλήρου τοῦ τάγματος.

Κατ' ἀρχὰς θὰ ὀπλισθῶσι μόνον οἱ ἔχοντες ἠλικίαν ἔνδεκα μέχρι δεκατριῶν ἐτῶν μαθηταί, ἐξ ὧν ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀποτελεσθῆ δύναμις 23,000 παιδῶν στρατιωτῶν· θὰ γίνε-ται δὲ και αὐτῶν ἑτήσια ἐπιθεωρήσεις, ὡς τῶν ἄλλων ἐν Πα-ρισίῳ στρατιωτικῶν σωμάτων.

Τὸ σχέδιον τοῦτο διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρα-τιωτικῶν νὰ ὀπιστηρῆθῆ και συνδράμῃ ὁ διοικητὴς τῶν ἐν Παρισίῳ στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἐν Κορίνθου, ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς παλαιᾶς Κορίνθου ἀνευρέθη πρό τινων ἡμερῶν σύμπλεγμα πηλινον 40 ἑκατοστῶν ὕψους, παριστάνον πτερωτὸν ἄνδρα, φέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων γυναικίαν, ἔχουσαν εἰς τὴν μίαν χεῖρα χρυσὴν ταϊνίαν ἐν εἴδει βραχιονίου. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εὐρέ-θησαν ἐπίσης δύο πηλίνα ἀγαλμάτια παριστάνοντα θεάς.

— Αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφαὶ θὰ ἐξακολουθήσῃσι και μετὰ τὴν ἐξάντηλσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμα-

νίας χορηγηθέντος ἐπιδόματος, διότι φιλόχαριος Γερμανὶς κυρία προσήνεγκε πρὸς ἐξακολουθήσιν αὐτῶν διὰ τοῦ κ. Κουρτίου ἀνωμότως εἴκοσι χιλιάδας μάρκων.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει «Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος», ἀγωνοθετῶντος τοῦ κ. Κ. Καραπάνου, προ-κηρύττει διαγωνίσμα «Περὶ συντάξεως Χρηστομαθεῖς τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης» χρίν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἡ ἐπὶ τοῦ διαγωνίσματος κρίσις θέλει ἀναγνωσθῆ τῇ Ἀ' κυριακῇ τοῦ Μαΐου τοῦ 1882, τὸ δὲ βραβεῖον ἔσται φρ. 750.

ΒΙΒΛΙΑ

2289. Ἔστια. Ἐκδίδοται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 7'. Τόμος ΙΑ', 18 Ἰανουαρίου 1881. Ἀριθ. 264 (212). Λεπτά 20. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίκις. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Συνεπαιδευ-τικὸν τῶν χρωμάτων ἐν τῷ καλλωπισμῷ. (Ἐκ τῶν τοῦ Charles Blanc). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἑλῆνης Σκ. Σούτσου). — Οἱ Παρισίνοί. — Βιομηχανία μυθιστοριῶν. — Πίναξ τῶν βασιλευσέντων ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθεια. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2290. Παιδαγωγικὰ μελέται, ἦτοι λόγοι, ἐκφωνηθέν-τες ἐν τῷ «Ζαππεῖῳ» κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβεῖων ὑπὸ Καλλιόπης Κεχαγιά, διευθυντρίας τοῦ Ζαππεῖου Παρθενά-γωγείου. Ἀδεία τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύ-σεως. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1880. Τύποις Βουτυρᾶ και Σα. 8^{ον}, σελ. 7' και 305.

2291. Περὶ Φροσελιανῶν νηπιακῶν κήπων ὑπὸ Αἰκ. Α. Λακαρίδου. (Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Δ' τόμου τοῦ Παρνα-σοῦ). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Παρνασοῦ», 1880. 8^{ον}, σελ. 22.

2292. Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1881 ὑπὸ Εἰ-ρηναίου Ἀσωπίου, εὐνοικῆ συμπράξει φιλοκάλων λογίων. — Ἔτος δέκατον πέμπτον. Ἀθήνησιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν «Κορίνθων», παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς «Ομονοίας». 1880. 12^{ον}, σελ. κ8' και 464. Τιμᾶται διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς δραχ. 5. [Τὸ κάλλιστον τοῦτο ἡμερολόγιον κατήρτισε και ἐρέτος ὁ φιλόκαλος αὐτοῦ ἐκδότης ἀνάγνωσμα τεροντότατον ἄμα και διδακτικόν διὰ τῆς ποικιλίας τῶν ἐν αὐτῷ περιε-χομένων σπουδαίων ἄρθρων διαφόρων λογίων, οἷον διατρι-βῶν ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν, ἠθολογικῶν και ἀρ-χαιολογικῶν, ὁραίων διηγημάτων και ποιημάτων, ἀπάν-των μετὰ καλαισθησίας ἐκλελεγμένων και κατατεταγμένων. Πλὴν τούτων δὲ τὸ βιβλίον εἶνε μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον και κοσμεῖται και διὰ τινων εἰκόνων, αἵτινα πᾶντα καθιστῶσι τὸ «Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον» καλὸν ἀπό-κτημα διὰ πάντα φιλόμους. Περιεχόμενα αὐτοῦ: Ἡμε-ρολόγιον. — Τὸ Πίνθεον τῶν νεωτέρων ὑπὸ Ε. Ἀσωπίου. — Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κῆρ Δοῦκα, διηγήματα, ὑπὸ Ε*'. — Ἡ ἐξέλιξις ἐν τῷ πνεύματι ὑπὸ Α. Ν. Ρούκη. — Τὸ σκάνδα-λον, ἐκ τῶν τοῦ Ἰταλοῦ Colloidi, ὑπὸ Π. Α. Βάλδη. — Ἡ κόμεντα Δὲ Μανφρὲτ, ἐκ τῶν τοῦ Eugène Moret ὑπὸ Ν. Δ. Χατζίσκου. — Ἐκ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως ὑπὸ Ε. Ἀσω-πίου. — Ἀν γηγενεῖς κατόμων εἰς τὴν σελήνην; ὑπὸ Ι. Ἰσιδωρίδου Σκυλίτση. — Κερκυραϊκὰ ὑπὸ Φ. Ἀλβάν. — Ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἐπίδοσις τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Ζέρου. — Ἡ σύγκρισις ἐν Ἰσπανίᾳ λυρικῆ ποιήσεως ὑπὸ Ε. Ζζλοουσττα. — Τύπος, ἐφημερίς, βιβλίον και συγγραφέων τύχη ὑπὸ Φ. Παρνακευαζίδου. — Κρίσις περὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Leibniz ὑπὸ τῆς κ. Καλλιόπης Κεχα-γιά. — Μαρία Θερεσία, αυτοκράτειρα τῆς Αὐτρίας, ὡς παι-δωγὸς θεωρουμένη, ὑπὸ Α. Κ. Σπαθίση. — Τὸ σφαιρογ-ιστικὸν σύστημα τοῦ κ. Φρ. Καρράρα ὑπὸ Α. Γαλιάτση. — Ὁ γάμος ἄλλοτε και νῦν ὑπὸ Β. Γαβριηλίδου. — Τὸ πνεῦμα ὑπὸ Ε. Ἀσωπίου. — Αἱ ἐν Παργάμῳ ἀνασκαφαί, ἐκ τῶν τοῦ Ῥώσου Ι. Τουργκινιέρ, ὑπὸ Κ. Α. Παλαιολόγου. — Ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τῆς εἰς Αἰθιοπίαν τὸ 1879 περιηγήσεως τοῦ προξένου Δ. Μητσάκη. — Ποιήσεις: Ἡ Μήγισσα ὑπὸ τῆς κ. Μαρτιέτας Μπέτσου. — Παννοχίς ὑπὸ Α. Γιαν-νοπούλου. — Ἡ Ἀγρᾶμπελη ὑπὸ Γ. Δροσίνη. — Μ' ἀγαπᾶ δὲν μ' ἀγαπᾶ ὑπὸ Ν. Καμπᾶ. — Μυρολόγια «Κρήνη», «Ψα-ρὰ», ἐκ τῆς συλλογῆς Μ. Λελέκου. — Σ τὴ δόξα ὑπὸ Γ. Μαρτινέλη. — Réséda ὑπὸ Α. Μαρτζώκη. — Τὰ πρωτοβόρ-χικα ὑπὸ Κ. Παλμα. — Ἀριστίων ὑπὸ Χ. Σαρματζίδου].